

d) *Ten, kto się sprzeciwia religii, Kościołowi; heretyk (5) : iakoż z takimi rozboyniki [tj. heretykami] towarzysztwo być ma/ y łpolney Rzeczyołpolitey y praw używanie? SkarKazSej 685a.*

rozbojnik czego (2): A iż ony [lege: oni, tj. heretycy] będąc rozboyniki Kołciołá Bożego/ [...] máią mieýłce w Pinczowłkim Domu OrzList ev. Cf Wyrażenie.

Wyrażenie: »dusz, [duszny] rozbojnik« [szyk zmienny] (1): SkarŻyw 374; [gdy [konfederacja warszawska] wilkow y fałszywych prorokow kárác/ y złego oddálic niechce: á rozboynikow dułznych broní SkarProces 1596 44; O iákie łzkody [...] Was przypráwili ci nowi zbiegowie/ Y włáłni wáłznych dułz rozboynikowie. ŚmigłAbsurda 41].

Szereg: »złodziej a (i) rozbojnik« (2): kórógo [kacerza] Pan Kryłtus złodzieiem á rozbóynikiem zowie. OrzQuin Aa3v, X2.

e) *To, co (rzadko: ten, kto) zagraża, przeszkadza osiągnącemu zbawienie (11) : widzisz przez iákie morze płyniełz/ widzisz iáko iesth ná nim wiele dziwnych á łrogich rozboynikow RejZwierc [121]v, B4v; pošli łkruchę zá grzechy/ [...] pošli Anyoły ktorzyby nas od rozboynikow y pokus bronili. SkarKaz 245b, 245b.*

rozbojnik czego [= będący czym] (1): Ten łkarb [tj. pragnienie zbawienia] gdy náłázłá S. Eufrozyná/ mądrze go bárzo zátaíłá. boiác łię áby go iey chytry rozboynik/ krwi y powinowáctwá przyrodzonego/ nie wydárł: á złodziey zabáwy łwieckiey/ nie vkradł. SkarŻyw 16.

rozbojnik czyj (2): Rozboynicy człowieká poćiwego co fortunie przyłługiá. RejZwierc Bv [idem] [121] v.

W połączeniach szeregowych (2): ktore [sumienie] włtáwicznie leży iáko zránione podle drogi łwiátá tego/ od łotrow á od rozmaitych zwodnikow á rozboynikow iego. RejPos 309v, 210.

Szeregi: »łotr a rozbojnik« (1): Záwždyć [...] ten wćíłniony Kołcioł Páńłki para á tuła łie po tey obłędliwey pułzczy łwiátá tego/ máiąc ná łię wiele rozlicznych Łotrow á Rozboynikow iego RejAp 100v. [Ponadto w połączeniach szeregowych 2 r.]

»przeładowca a rozbojnik« (1): Iákie tż e [lege: tż] przeładowce á iákie rozboyniki ná łię małz RejPos 184v.

f) *O szatanie (3) :*

rozbojnik czyj (2): A ten márny rozboynik twoy/ ktoryć zářębowáł á zákládał tę práwá drogę twoię/ kthorác raczył vkázác Pan twoy/ [...] wiedz pewnie żeć weźmie zápláthę łwoię RejPos 184, 186.

Wyrażenie: »duszny rozbojnik« (1): Poznáł on zwodzćá y dułzny rozboynik/ iłz ono dziećię nieládá łtátek w łwych máłuczłkich lećiech pokazáło SkarŻyw 371.

a. *Epitet pogardliwy (1) : [diabeł Cerberus mówi o Chrystusie:] Dayćiełz pokoy bráćíłzkowie Tego rozboyniká mowie. Niechay gwałći/ niech woíuie Wždyć nam pieklá nie zepłuie. MWilkHist F.*

Cf ROZBOJCA

KW, (LWil)